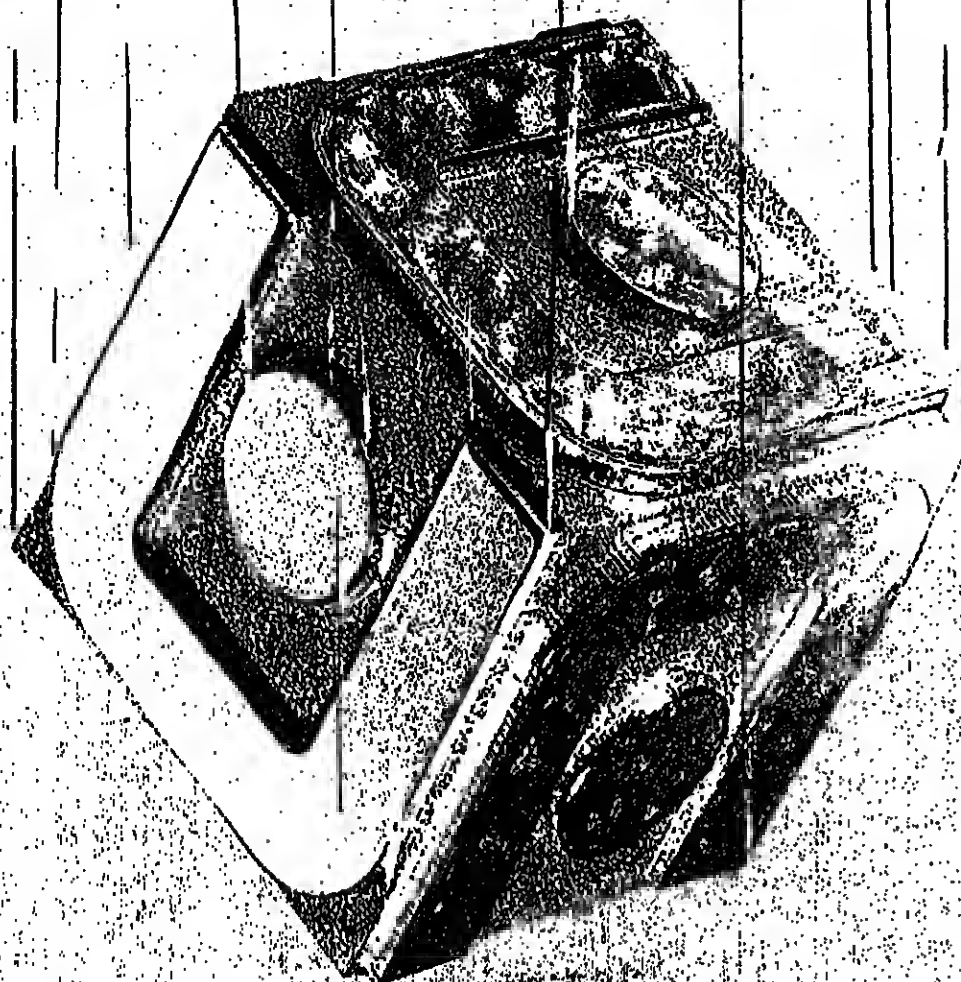

מוסף על המשורר
מס' 43 (928)
21 באוקטובר 1988
"בזמן תשנ"ח"

מחיר
מבצע

St Michael

MARKS & SPENCER

15.10-21.10.88

דגם 5320
חולצה לבנה רקומה
שרוול ארוך
עם צווארון סיני
115⁹⁰
מחיר מבצע

דגם 0931
קרדיגן אנגור
מעטפת בשחור וקדם
169⁹⁰
מחיר מבצע

דגם 8220
מכנסיים אלגנטיים
עם פסים ומגנט
בשרור
149⁹⁰
מחיר מבצע

דגם 1422
סוודר זקארי
סקנדינבי קצר
85⁹⁰
מחיר מבצע

דגם 7827
מכנסיים ארוכים
בגזרת רופשית
אפור, פסים
79⁹⁰
מחיר מבצע

דגם 3507
חולצות ערב
עם הדפס שושנים
בגזני הסגול
179⁹⁰
מחיר מבצע

דגם 4863
חצאית אלגנטית צרה
עם וולן
בגזני שחור, כחול כהה ובו
179⁹⁰
מחיר מבצע

Helena Rubinstein

קני מוצר - זכי בשבוע קסום
ואירוח בתצוגות אופנה בפריז

- פרס ראשון: 2 מרטיני טיסה הולנד ושוב למריין אירוח במלון ובתצוגות אופנה
- פרס שני: 10 משרכות לבוש מתודות לבחירתן בתעביר לזכרן בן 250 שקל כ"א
- פרס שלישי: 40 מגטיי אפליידי טריו-הנכסיר ב-3 מחלוצית
- ובעשירי לקוחה ב-20-המנילה
- אירוס מוזרר בשגנון אסדדוו Louis חנים

יום
23
א"י

שבוע היצרן
הלנה
רובינשטיין

במוצאי שבת 15.10.88 בלבד

15%

חולצות שרוול ארוך ומכנסיים ארוכים לגשים וגברים
מקל מוצרי האמות St Michael MARKS & SPENCER

לא כולל
מבצעי הנחה
מחיר רשמי

מכירת וולנטי

כתובת הסעודה:
על המשמר. רח חסיה ופנדר ג. ח"א
העורך הראשון: בעצמך לבד רד
עורך: יעקב לור
עורכת משנה: חאיד וכוונן
מזכרת: חני נופר
עיצוב גרפי: ארנן אבני
ביצוע גרפי: נוסעיה זיכר

הפעם:

- כתבות**
- תנו לו את הכוח
כהנה מבט מקורב
מאת גבי בן שן
 - מינה כבר לא מתלבטת
עם עזר וייצמן
שבועיים לפני הבחירות
מאת טלי ברזילי-זונפלד
 - משורר פגום מן היסוד
פרופ' בכדור מציע אמנה חדשה
בין יהודים וערבים
מאת אהוד דור
 - מהפכה הנאבקת על קיומה
מה חושבים איכרי ניקרגואה
על המהפכה
מאת מיכאל רחמן
 - רלוף על ניראימ' פיינטינג
גיל גיבלי, קריקטוריסט
לא מילניס
 - מאת אלישבע איילון
- כרמורים בברלין**
להקות מחול
ב. שבועות הח' בברלין
מאת גיורא מנור

צבעי חדרה
על ארבע תערוכות ציור
המוצגות בימים אלה
מאת חיים מאור

שלום בית
מאת חיה ווסף

כליזום
עיצוב: רחל רבירי

בשעה בוד על העוברים

עיצב את הגיליון יאיר קמלן

אקט

אינטימי יותר מחדר המיטות

הפתיח הכחול. פתקים כאלה לא חסרו גם בחיבה אשר באת הקלפי עצמו, אבל אשף הבחירות כנאו שאפשר צריך להשיג גם כדוג האחרון. למען האמת רי היה שמישהו באת המפלגות הגדולות הדין והצדק את אנשי הממשלה כמקצועיותו מודל לרלל הבנייה, כרי שבוים יחידיוקיוקיוקיו אחריו. אחר מן ההבדלים של אותה תקופה מגויסה, בה הנשעה קדם לנשוע, העדיף להגיגיו. מה גם שהמגני החברים בקישור פורקו כיום הבחירות ליצר עשייתם ולצ מצפונם וכמה מקומות איש בכד נעזרו לרשותו כוועדו הקלפי.

מה נגמל, יש להודות שגם בערות הקריקה כבנסת אשר אסדה הפסת חומר העמולה מפלגות כקירבן הקלפיות. כריעבר נחברו, שבויר או כמו חום, השקפות ורגלים שימשו בערכוביה באקט האיש של ההצבעה. על שניהם אי אפשר להשפיע כרגע ואחרון.

אות הכעיה של מנס היום, שהיא יכולה לסמן על ההשקפה לכבר. זה נשמע מאור מכובר אבל כך קשה יותר להגיע לתוצאות טובות. יד עם כל אורחי ישראל נגמל מן ההתחירות איתנה באת הקלפי, זה יותר מעשרים שנה לא פסחו להצטרף אל האותיות והדורות. גם מי שובר, וכרי את האות 'מ' מלבד עשרים שנה ולא את אותיות מנס שימצא היום על הפלמקאות, ואותיות אמת (האבה הנבוכה) מפותח עיניו. בלא שני צורות ותוצאותיו. וכרי לכותב ככתב אחר רדושים קרוב, לעשרים אלף אקטם באלה תכפילו שנה זאת, במספר חכרי הבנסת שאקטם מנגנים או מיתלים (באופן ריאלי, כמחאופן ריאלי) ותקלט את גורל המשפחה.

אפשר להתחנן בכד, שמי שיצביע הפעם מנס עשהו ואז מתור ששנוע פנימי והדורות רעיונית נצחק. זה לא ישוה לקלו עד מספר כסלי, אבל תעבורות הקולות בולט תינו מלבד מלומדת נכונה על כוח האמית, הנגוס של מנס. זה המפתח להמשך.

מה יותר אינטימי מהחדר המיטות? תא הקלפי. בשני האחרים מתבצעות פשולות אישיות ושובות אבל באת הקלפי אתה לבד לכל היותר עם אלוהך כליקר כלומר עם השקפותיו ועם מערכת ההרגלים שלך, ולא שום עיזר מרעית אחת מן השנים משפיע יותר, איך מלבד אלה עם אי אתר איך צויר איתו שם פעולה איש לא יכול לעקוב אחריו.

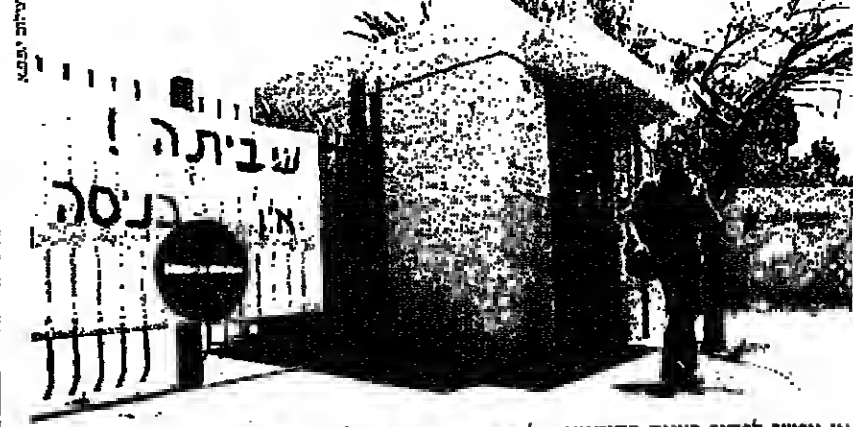
מנס חשבו שאפשר להתחנן איתו גם ישם קרוב שבו מרחים ליתוכי שלפני מסח לעשות שום גורלי כיום הבחירות אלפי חזקו לוגיות שהסודיות והשקט הנשע של מפלגות וכליזום קידם היתחנן לידו של תכצויר תעלה למנהל פורקו שלפני את

רשות דיבור לגדליה יעקבי, מנכ"ל לשעבר של המועצה להשכלה גבוהה

הייתי ממנה כונס נכסים לכלל האוניברסיטאות

השבוע לא נפתחה שנת הלימודים במוסדות להשכלה גבוהה והמנכ"ל לשעבר של המועצה להשכלה גבוהה, גרליה יעקבי, דועם. לרשות מה שקורה עכשיו עם השכנת הלימודים רומה מאור למה שעשו המורים לילדים בין כספסל השנה. אני הייתי ממנה כונס נכסים לכלל האוניברסיטאות. מה שקורה עכשיו בגלל סכום של 10 מיליון ש"ח, הוא אבסורד או שעוריה.

10 מיליון ש"ח או משכר במספר עמק ותמור של האוניברסיטאות? תהלות האוניברסיטאות מסירות לתחום על הסכם המיגור הצעירי בטענה שאין להן ממה להשלים את הסכום. מורכב בסכום כולל של כ-10 מיליון ש"ח וזה סכום אבסורדי שבנינו משכיתם מערכת חשוכה וחיונית כל כך. זה מצד אחד. מצד שני אכן יש לכלל האוניברסיטאות כעיות תקציב לא פשוטות, אבל שום אוניברסיטה, למעט אולי האוניברסיטה העברית, לא נעדרה לשינויים פנימיים מהותיים. שום מוסד לא רוצה לוותר והתוצאה תהיה בעוכרי כל מוסד בשרים הכאת.

אי אפשר לפתור בעיות בסיסיות של האוניברסיטאות על גבם של הסטודנטים

ואם איך מכור שקפות רצון מוכר מצד שר האוצר היה מותר את הבחירות עם כל הכבוד, נרמל לי שום שובתים נגד המבוכה הלא נכונה. הם בועטים ששר האוצר לא רוצה לרבר אתם. אבל שר האוצר הוא לרעת, לא הכותבת. הכותבת היא ות'ת (הוועדה לתכנון ותקצוב של המוסדות להשכלה גבוהה). האוניברסיטאות בעצם מצביעות איראמון בת'ת ואם ימשיכו בקו כזה יובילו לכד, שהם יכסלו כמו דיימם את עצמאותם שלהם, עצמאות אותה טיפחו במשך 40 שנה. לפעמים נרמל לי, שיש באוניברסיטאות אנשים שפשוט מחכים שהממשל הממשלתי יאמר להם: אם אינכם יודעים להנהל כעצמכם — אנחנו ננהל.

אם אתה רוצה נמנה עם מקבלי ההחלטות באוניברסיטאות, על מה הית ממליץ ברי לצאת ממלכות חשבונית הנוכחית?

הייתי ממליץ לתחום על ההסכם באופן מידי ולהיכנס למרמ' עם ות'ת כרי להשיג מימון נוסף. אם אתה שואל אותי מה הערבותי לגבי סיסם המשבר הנוכחי, הרי שאני מעדיף שהאוניברסיטאות יתקבלו בצורה כזאת או אחרת.

אולי תעלו את שר האוצר תהיה פתרון הרמס?

כל פעם שולפים מחור את הרעיון של העלאת שכר הלימוד. הגיע הזמן שייכנו, שהעלאת שכר לימוד לא תועז. אסור ואי אפשר לנסות ולפתור בעיות בסיסיות על גבם של עורארים, מילואומיקים ורכבות צעירות וצעירים שהם העתיד האינסקטואלי של המדינה. לא הם הקודר התקציבי לפתרון הבעיה.

שיר עם חותם

אדן

(יעקב קבל את שכם. כתוב: פדרי וקמשת. חכמים קראו: פדרי וקמשת.)

הדש ויתים שבילי רקפת רית ועמר ארם פריגים. דרור ונצ, פלה קבר.

עמק אלה גבעת קללה באר חיים רמון ורענה חשה ונחש מכורה לא מכורה פלה ערשם, פלה קברם.

אלי נצר

יורם בר

כרפי

11 מי יודע? יום לבחירות
1 מי יודע? 1 בנובמבר

היעלמות המסתורית של הבולדוזר

לא יסאור מנס שריר או פליט

השבוע פכל בית המשפט העליון תנועה שריברה על הדכה פיות מאשר גנטייה.

מוביה

השבוע, בתיומן מופלא עם מפלגת של רשימת "ב", וכינו לראות את הפלמ'חניק המבקש להיכנס לגלעיל הרב כמרוקלי. למי שלם שם לב — כנו של ואכ, יפתחשלמ'ח

אין אומים כמא בחירות

למנוס המרמל בעולם.

קצין הכל ביה. תהליך השלום הדרום, תלמה הדרומה, אפילו הבית הדרום האיש קרוב צמת, שלא לרבר על באחשות הדרומה של מפוראיונו גנטיים באלימסיוארה זה מסכיר גם את תשקיות הבחירות הנוכחיות, המהווה ללא נק נרמס ושסדר של השיא העולמי שלנו הדרום.

יום לא תורה כאין מערכת בחירות בה זאת העד נכנס, אמנם, להוציא רוכים כשע עווד מסכיל על כל גילוי אלימות ש אשור, אך כינוי לכין עצמנו, מורכב נחנע משלי מערכת הבחירות, השוואה עת תראה, שאין רמיון בין האווירה הולל של ענינת האלימות שהיתה ב'1981 ו1981 לו של היום.

ען שלם תחנן כעכר, אין נוכחות של מלם נחנכות כמו פסע ובהשוואה נשיות קודמות, מעם מאור מבוכיות נשיות ב'סטיקרים' של המפלגות, ספי רלם הנשיות, שחרנו בעבר להתלחות מעים ירד מהמסכים ואותו הצפיה מחזירי הבחירות עם כשפל שאין לו תקים. קם שמשעם, כל זה קורה במערכת נחנכות נה לראשונה מזה ומן רכ, עוסקים תחנן העינה, לא כחשבונו הבנס של אשת פנס, ולא גילדה מהמקלט בקרית שמונה. הית כעיקר והסכרה ממקור כשאלת קלם שלנו כאן — תרמדה כללית. אד מלנים את הדרום הזה.

למי המכר אתר, ורמק כשעוסקים כעיקר, עת ירדע ברוי כעד מי להצביע ואינו וקס לענים ושכנעם יחכו. אבל אם והגכחו, עת זה שבעים לפני הבחירות, הסקרים שונים כמעט 20% מהמסכים.

שם נכר, זהו המצב הכלכלי כל כך שם "כרי", "הבנקאיות" וסגירת מפעלים, שאלשים אין ראש פני ליתכנית אד קי נגלל שער כמה שוכר, המצב הנצחי נכס לא היה יותר טוב.

למי שזה עובדה, התרמדה הכללית נחנכות נה לראשונה מזה ומן רכ, עוסקים תחנן העינה, לא כחשבונו הבנס של אשת פנס, ולא גילדה מהמקלט בקרית שמונה. הית כעיקר והסכרה ממקור כשאלת קלם שלנו כאן — תרמדה כללית. אד מלנים את הדרום הזה.

צייש — עם כל הדי — בשקט ובלי בושה

חשבו תתחילו לחרג אחת. אנחנו תתחילו לא לתקוף את מפלגה אחת וחנן באו מתחננים האלו — תחנן חשקטי וחוליסו לנגוב על את המצבועים. את כל חמצב הם גבו לנו.

בלי שקט ובלי בושה, אנחנו הינו הראשונים שחודענו, לציבור, שאחר הבחירות — תחנן תבות חשקטי — מתחנן שקט — אף מלח לא תשמעו. מאתנו אחרי הבחירות תחנן כל כך שקטם שאפילו לא תנעו שאנחנו קימסם נענינו בכנסת לא טרורו את חבריהם בטאמקים. חצעות לסדר וס, חצעות חוק ושאר שטויות. כדי להבנסת — להבחרנו שישאר שקטם. אחרי הבחירות חרנו מוחללים שיקו חלם של נענינו בכנסת לא תדענו, אפילו פעם אחת, במשכנו נענינו מוחללים כלכלות אתרם יעם בחר — על

יורם בר

תקוותו האחרונה של הליבור, שיש להם אישורו מפרספור ברשימה נכונה, ומה יאמר על כך רוד לוי, האיש שבזכו כל כך הרבה אנרגיה על הפרספור, האינטליגנט? אגב, שמתם לב שמא הפרסום הספיק ארנס להפיץ בחשירי הבחירות הבושה הבושה.

יכול או לא יכול?

כני בנין לא מוכן לענות על שום שאלה בקשר לאכיו. מה הפלא אחרי הסיסמה "רק הליבור יכול" בראי לשבח מהר את האיש שאמר "אני לא יכול".

האבא לא התחדד עם הנינגל

הפסילה

שלב אי בוע, מאוחר, לאט מרי — אבל בוע. אבל זה חזק מלהספיק. בעת צריך למצוא את העת להמשיך ולפעול, בהסתמך על קיעותיו של בית המשפט העליון בדבר אופיה האלים, תפסת והנעני של התנועה וסרסומיה. על סכך קיעות אלה ניתן להעמיד לדין ולשלוף את בית הבלא את כל חברות וחולצינים הו.

אירו מושלם

בחנן בית שרוממתי אלו השבוע והגישו לפתע אל השולחן פרוסוה בגט סריות, ללא כל מיטחים או תוספות. לתמית הנוכחים הוריעה המאחרת, חקשת במקצוע: תפוסות הלן ממונות, מתור כוונה לגרוף ווחים פנימיים במקרה של כשלון. זו אופציה אות — לא רע בכלל.

אבל אם תחנן הכשול תתבררנה והליבור ינצח — אולי אפשר שתקופת הניטרל תימשך גם לאחר הבחירות? פחות טוב מהאופציה הראשונה, אבל פיצוי מסיים.

גבי בן שן

מה יורה הפוף? שום דבר בארין האת בכר לא יוכל לעמוד על מקומו אפילו

אש

מפלגה אחת ולתמידי

חשבו חכנסת, או בקופות חוליס שם הם יקבלו שירותי רפואה חנם.

מה שחכי מרגיו אצל הבכות תשקטי תאלן, זה האות שהם בחרו ין. מה הם חושבים שרק הם יכולים שאנחנו אינסקטנסים? חושבים שרק הם ישארו זין לבחירות אחרי הבחירות — כל חמפלגות יעשו זאת — ואנחנו יותר מבולף.

מענת לא נכללם

אין דבר חבונ חשקטי — חזקו חזקו אבל איכר — חזקו חזקו אבל חצו...

הפעם צ.ש.

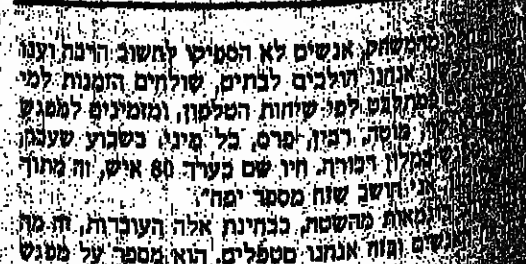
הכח החדש האמיתי

לי דע, גם את חכנתי שלום לי דע, גם את חכנתי הבחנית

33 - 33 אחד קצ'מה

مكتبة من الأصول

עניני נטורל ביזנסיס, היצמניים אוטומניים, מרבה וייצמן
לדבר על התוכנית המדינית של מפלגת העבודה, נוגע
משולש בעלפה אך מיד מבליר שזה אינו השטח החם שלו כחות

הוא מנסה להסביר את המצב הנוכחי של ישראל, ואת הסיבות לכך. הוא מנסה להסביר את המצב הנוכחי של ישראל, ואת הסיבות לכך. הוא מנסה להסביר את המצב הנוכחי של ישראל, ואת הסיבות לכך.

1.0

חבריו קאומיטיקים, בדרך־כלל, בהשפעה או כשליטה
קאומיטיטית. אין סופסבוע שלא ישבוע לא אווה מרפסח ארפצו
בשדיר. השדירס אווה דבריו חברי ההנהגה מוכרדים לא אהבה לארצם
עיקרואה, ממשפח פמם מילים, חמרות חמיד, לטובח המרפכה
האם יש פלא אכן שבערועו כלו או מריש ממשמש, כמו
הימים השבעק, או כמו בעדרי השבעש של שדיר החונה
התפלחחורל ככרנו הטט שכיו חחולות אישם כנבו.

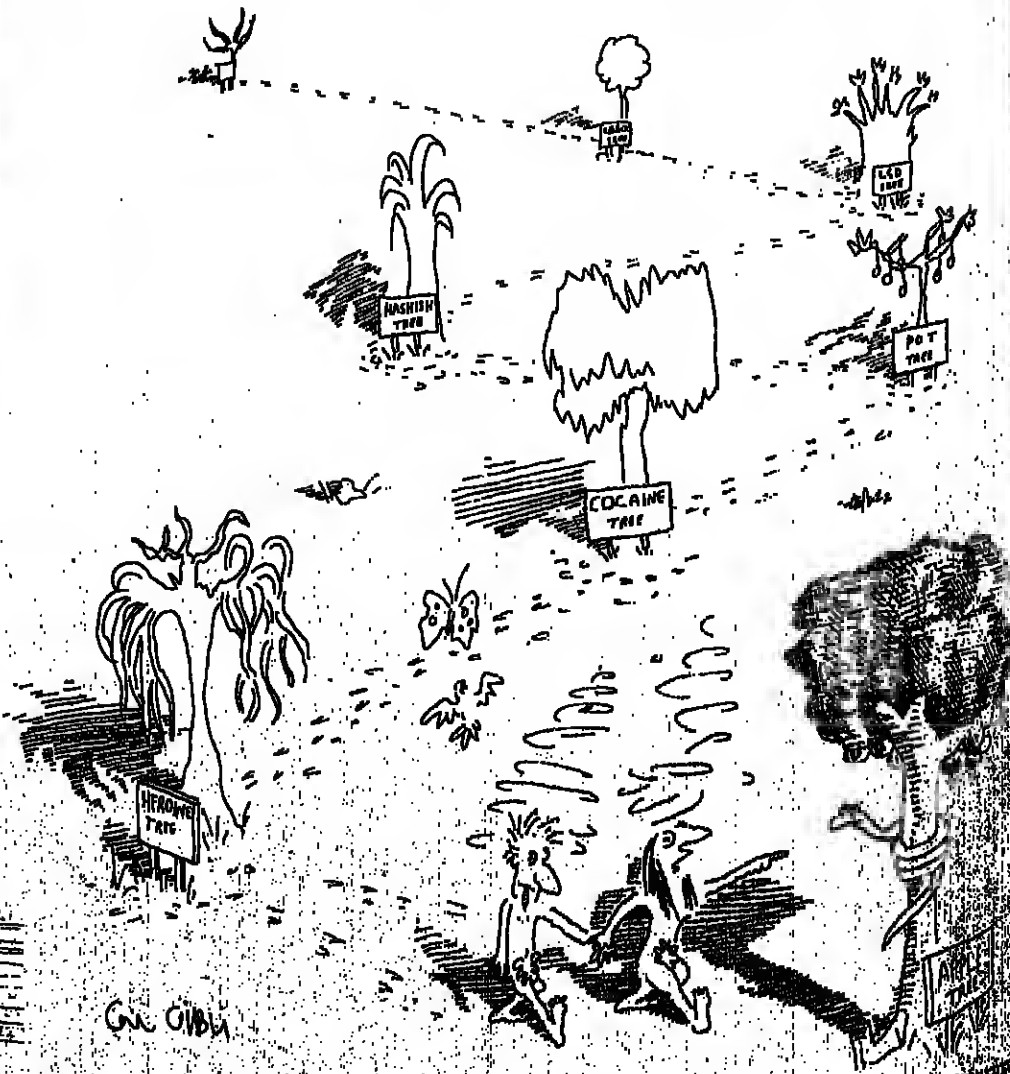
השני מימין נראה לי מדון קצת

משהו מאוד עליון אצל מרס

היו זה כבר סיבוב שני שלו...

החיים היום והחם מרגעים מסטולים אל על חדעת

גיל ג'יבלי, קריקטוריסט, זכה לא מכבר בפרס השני בתחרות בינלאומית לקריקטורות בנושא המלחמה בסמים. יליד באר-שבע, חניך מזרע, חזר בתשובה בנייריורק ועכשיו הוא בארץ. "אני רוצה לחיות פה, זה יותר חשוב מכל הקריירה שלי"

מאת אלישבע איילון

ייעלם אני מתכוון לעשות סיבוב עיתונים. אתה חושב שראש שלך היום מתאים לעיתונות המקומית? בארץ הקריקטורות הן פוליטיות מרובה. אני רוצה לעשות דברים אחרים שלא רגילים אליהם. קריקטורות עם קי יתר סאטירי, הומוריסטי. לדעתי נושא הקריקטורות בארץ מנותב ונאב, אבל מיושן וכן גם אחרים. לא כל כך מייחסים כאן חשיבות לרשום עצמי, לכיצוד, בעיני זה חשוב מאוד. אני משפיע מהסגנון שמרשם ה"נייריורק", סגנון שמביע באופן מצדק רעיונות מופשטים אין לקריקטורה משמעות ישירה ומחייבת. באמריקה יש המון קריקטוריסטים, בולם פריילנד. השוק תופשי יותר, כל אחד שולח 200 עבודות, מון מתקבלת אולי אחת, ככה שהעיתונים כל הומו מרעננים את עצמם.

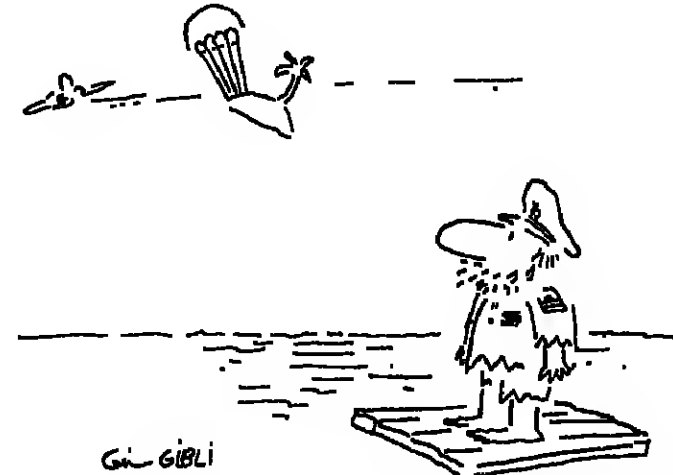
ואם תקבל היום הצעת עבודה מאוד מפתה בארץ? "אני אצטר לא תודה אני לא עובד בשאר פה עם הנישה והאינתיפאדה, זה לא שיש". לא ספרתי לי אף סיפור צבע מכל שבוע שנות אמריקה שלך "שיני במשכנת הוות איוו".

אמריקה נלחמת בסמים. בסלווייה ניתן לראות בכל רבע שעה את דייגן או כוש אמריס: Say no to drugs. אמריקה נמצאת בעיצומה של היסטוריה מנגע הסמים. אני חושב שהקרק' עושה את זה. ואן, למרות שהחלטה נפתחת, אתה חוזר ארצה. מה עם הורמנות חייך? "הורמנות חיי נמצאת כאן, ההתמצה נמצאת שם. אותי לא מעניינת קריירה בינלאומית, אני לא רוצה להיות סופרסטאר, כל ההנחיות החברתיות והכלכליות לתור הזה לא מתלבשים עלי. ה"כוח" לאמריקה להתפתח, הבורות לעצמי שאני יכול, עכשיו אני ממש לחיות בארץ, לעבוד עשר, שתמיסעשרה שעות, לגרל טוב משושה, לרדם טובים, לעשות חיים ואם יתאפשר, לעבוד לגור לירושלים, היא עיר המנוחות שלי".

ומה עם שטחיות על בסק גרול? "אין לי. גם באמריקה קריקטוריסטים הם לא מיליונרים, אולי רק אלה שעובדים כולטריסטי. כל מה שאני רוצה זה לעבוד כאן בעיתון, זה בהחלט יסמן אותי, יש לי תיק עבודות ואחרי שהוורדוס

הקריקטור, מדון, דומדומ 87

בשנת '82 עזב את הארץ לטובת אמריקה, כלומר, לטובת עצמו. לפני שבע חוד, חושב חזר, חזר לטובת ישראל, עצמו ואשתו. קודם עוד הספיק לחזור בתשובה, בוויילי, ולזכות בפרס השני בתחרות בינלאומית לקריקטורות שנערכה במסגרת מבצע הסברה עולמי נגד השימוש בסמים, בזכות הארץ. פרס יוקרתי לכל הדעות ולשם שינוי בלי שגזן של פוליטיקה. גיל ג'יבלי, 31, קריקטוריסט, יליד באר-שבע, מוורודת ברירת אביו בחולון. הוא חולה, תפס אותו איוו וירוס פופולרי ותחת השפעתו הוא מאייר קריקטורות פולי. עכשיו הוא "אין", כלומר נכנס לעניינים, מרגיש בבית. אשתו, אשתו, מסתובבת בבית, מטפחת לראשה, מעבירה פריטים ממקום למקום, מסדרת את התורה ארצה בתוך מגירות ארון ישן. לא הספיקה עדיין לחלול את תעורת הפרס. גיל יודע שהתעורה תחילה, הוא גם יודע שגרשם לזכותו הישג יוקרתי "קריבלי" 1000 דולר ויצאתי רדבה קשורים שלא ניצלתי אותם".

הפאת, הציציות, הביטה השחורה, היו הפכים את גיל לעוף מנוד בקליקו הקריקטוריסטים המפוסמים בארץ אבל לא בגלל זה חזר, "אני רוצה לחיות פה וזה יותר חשוב לי מכל הקריירה שלי". קצת קשה להאמין אבל זהו זה.

ישראל על סף קריירה בינלאומית, רבע לפני ניעור אבק האנונימיות, מעמס תיק עבודות, אשה וילד והסגן נוסטלגיה, ועושה "come back". בדרך לבאן הוא מצייר אינתיפאדה. עוד לא כמו שרואים אותה מבאן, בקלוואפ מקומי, אלא כפי שהשתקפה שם, דרוק, באמריקה. תסביר, בבקשה, את הקריקטורה "מה את מבינה ממנה?" אני כאילו מבינה, אבל מתקשה להסביר. "זה בגלל שהקריקטורה הזו וגם אחרות שלי לא נוגעות בעניין באופן ישיר. הם כאילו מעל פני השטח, יש באן איוו תיחבוסם לא מאים, מן ציניות לשמה".

יש לקריקטורה הוות אינטרסטרטציה ימנית או שמאלית? "תגיד את, אני לא יודע". אתה ימני או שמאלני?

"אני מאייר. כמח שלא ימני, אבל עכשיו אנוחו צדיקים לברוק טוב למי נצביק קודם בנרדוס מה קרה כאן בשבע השנים האחרונות. מה קרה לך שם, באמריקה? "קריבלי מילגה ליימוריס מהמכון הגבוה לציד באן בארץ, או נסעתי ללמוד ציור וירשום בסטודיו סקול בנייריורק. זה היה תמיד חלום שלי. ב"ה"ם היה בנייריורק היה המבצר הראשון והיום גם האחרון של סגנון האקספרסיוניזם האבסטרקטי. אחרי שנה שניתי כיוון, נדלקתי על ניראימג' פיינטינג".

תסביר מנגנון שחודר לפיגורטיביות, נרלקתי על המוסציאל הומוריסטי שיש ברמויות מאוידות במו, למשל, וו של פרס. יש בה משהו מאוד עליו.

"ואו התחנתי עם חבורה רחבה וחורתי בתשובה. אין סביב החבורה הוות הרבה פילוסופיה, אין מחקר, אין התחלות ואין סופים. זה בא לי באופן ה"ב סבעי שאפשר, בהמשך של משהו אחר. מגיל 12 ועד 24 חייתי בקיבוץ מורע עברתי ברשת, שמעתי מוסיקה מערבית, הלחתי להפעלות. ציירתי קריקטורות פוליטיות, חלק כשאר במגירה, חלק פרסמו בעיתון 'השבוע'. הייתי תילוני לחלוטין בחיפוש אחר רבדים שונים. תורה בתשובה בתקופת מורע לא היתה על הפרק דק שהייתי באמריקה גיליתי את העם היהודי, את החגים, המסורת, התרבות והחורית. כל אלה, כולל התענועים לבאן והישראלי, חבוי יחד ויצרו את השינוי. מבחינה לאומית לא היתה לי אף פעם תפישה מוגדרת שהייתי קנאי לה. הייתי גסתי מאוד לשינויים והם התחללו כלי שום מאבק או תחושה של העבודה שלי בקריקטוריסט. מבחינתי אלה שני דברים שונים".

גיל שימש בעודו של רענן הוריא, קריקטוריסט בעל מוניסין בינלאומי ומקביל החל לאייר קריקטורות באופן עצמאי. עבוד עיתונים אמריקאים.

"הייתי אסלטנס של רענן, הוא מפתח עבודות ב-400 עיתונים שונים בכל העולם. התקבלתי לאיור הסקציה של קריקטוריסטים והתחלתי לפרסם עבודות שלי ב"שיקגו מגזין", ואו הגעתי לתחרות בארץ".

מי זכה במקום הראשון? "אסליק אחר שצייר דמות בארבעת מצבים שמוריקה. גם המנים נחשבים לנולדתי".

אתה מוכן להסביר את הקריקטורה שלך? "אדם וחיה, אחרי שניסו הכל, מגיעים מסטולים אל עץ תרעה. נסבון שאני, כאיש רחן, לא מאמין שחיה ויחיה מסטולית, אבל כאלו אני תופש כ"עויתי".

מה היה שחנאים תחלתי לתקופה במלחמה בסמים? "יו באמת תלמע האשונה שהוא עורר תחרות כזו. אבל היום כל

סגור ונצחית

ברבורים ברלין

באלט פונקטורט, במרכז קצת מוגבר

בחרת המחול של שבועות החג, פסטיבל הקיץ של העיר ברלין, כללה השנה ארבע להקות, ביניהן, להקת המחול הקיבוצית, בה לא צפה כתבו מחמת שובו לפסטיבל התיאטרון בעכו. את הברבורים בביצועם של רקדני באלט קולברג, ראה גם ראה. הרקדנים השבדים ביצעו בבאלט של צייקובסקי מהפכה של ממש

מאת גיורא מנור

ז 38 שנה מתקיימים בברלין מדי קיץ, שבועות החג, שבועות החג, למעשה, פסטיבל, אבל אנשי ברלין מעדיפים בנראה להזדהות מהמלה המשמשת מדי וגם אצלנו סטטיבל. הם מתחפפים במנה פחות במבטם אם כי תוכניתם האמנותית מוסיקה תיאטרון מחול וכן תצוגות ותערוכות. השנה כללה גברת המחול ארבע להקות. את הבאלט של האופרה מפרנקפורט, שבראשה ויליאם פורטייה, אמריקני שזכה בבר כמעט 20 שנה בגרמניה והיה לאחד היוצרים החדשים ביותר בתחומה את התיאטרון המחול וינה, שגם בראשו יוצרת אמריקנית, ליו קינג את באלט קולברג משהויה, שנוסד על ידי בדיגס קולברג, ושבראשו כיום כנה, מאן אק, שתרם בגרמניה המערבית והמפתיחה לאדם הברבורים המסודרים של צייקובסקי את אחד משרי עזרת המחול בברלין — ולבסוף, להקת המחול הקיבוצית שלנו. מאן אק עבר לא אחת עם הלהקה בעתון הקיבוציים ויפיעו בברלין גם באחת מעבודותיו, שהוא עצמו מכיר לברלין, כך שתהיה אפשרות להשוות את שתי הגרסאות.

לא אוכל, לצער, לערוך השוואה זו, כי מחמת פרץ פסטיבל עבו שלנו בחגיגות, נאלצתי לשוהב הביתה לפני בוא הלהקה הקיבוצית לגרמניה. עניי עירך קודמים... והוציאו מהי את הלהקה של יחידית ארנון אי יבול לראות בבית.

הבאלט של הדור הבא

מה שאימץ את מוסעי הבאלט מפרנקפורט שלמנהרה הפליאה זו הפעם הראשונה בברלין — היתה התחלפות הקולנוע הגרמני לא "אירופית", של הצופים הצעירים שגילא את אולם הפרייה פולקסביתנה. כי מה שעושה בילי פורטייה שיר בנראה באמת לעתיד, ולוקים ומנטים במני ובמה מחברי המבקרים באן קשה לקבל בתחלופה, ואפילו פשוט בהנאה את הסגנון הרצחני של פורטייה, שכלי סני, הוא כדאי אגרוף מעולה. ביצירותיו יש תנופה אדירה, גופות ריק ניו המציינים משע עיט לזה על הבימה האדירה ודומת כפראו, אבל התנועה היא מנין באלט מדויק, קפיצה באלטית מקובלת מופנית למעט, באלט באמצע המעוף, לכיוון שונה, בלתי אפשרי, כל פסוק תנועה נקטע באיבו, יש תחושה של פירוק והמקרים בין רגע לרגע כאילו בלתי מתקבלים על הדעת, כל זה יוצר ציפיות גדולות.

פורטייה אהב תאורה לא שגרתית, המבוססת לא על המערך הרגיל של הרקדנים אלא בעיקר על גופי התאורה חזקים של גורות קוראין בנות אלפים וואט ויותר, המאירים בצורה כיוונית קונברסייה, המשאירה דר אחד של הבימה בחושך יחסי לעוצמת ההדורות הלכה בצר השני, תוך מה הוא אהב חושך ועוד יותר — רקדנים לבושים כשחור על רקע מסך אחר שחור אין הוא ער שרועים רבים של המחול, המבוצע בצורה מצינית כשלעצמה, הפך למסודר, לחידה במעם כדוגמת תחול שחור כלילה פורטייה גם מרבה להשתמש במלה המרוברת, זאת כאנגלית וכי הוא עצמו אמריקני ונמרוב רקדני אינם ילידי גרמניה אבל זו תנועה מובנת ומקובלת כאירוסה. אלא שגם הטקסטים אינם משמשים למעשה לתקשורת בינאישית לרגומא, במחול, תשאול של הורדים סקט דלי, תורות שוב ושוכ שאלות המושמעות עלייך אכזבה משוחחים מהמקומים הקדירה עיקשה, שלמעשה רק את תשובת הכן, וחלאי ניתן להבין ממש, איני יודע מה נושא התקדיר, ומי היה אותו הורדים מקט, ועוד פחות אני יודע מה היה המקדיר של הרקדנים שנבנו ויצאו וביצעו תנועות מרתקות כשלעצמן, במעט היה לי חשק לצעוק, תמסיקו להפריע להם לרקוד ותגליקו את האור, כי אני רוצה לראותי וזה מה לראות.

בתוכניתם השנייה של אנשי פונקטורט ישבה אחת הרקדניות ליד שולחן במרכז הבימה ולירה שוב מעין חזק. היא החלה לספר לו על אדם סקנרסמה תעיר מאור, שנטל מצדדי מון בכלי קלוע סודרים והלך לבקר סרובת משפחה קשישה בנער נסות בצפיפות ועל החזק מוסל היה להבית אותה. להחית לשפת תרשומה הקרקדנית הווא, כרי שתורה שראי פשוט כפראורומה, שולמה לבקר את מבחא כיער... זה היה משעשע, מה עוד שהתברר אחר כך שראי גם כלכלית ועוד רבות מאגרות.

המאסיה על שם מנופחה, האהובה על מקדיר השלשון בגרמניה ובאמריקה היתה משעשעת, כהנאמ מצינית, לגמית לשונית בוא אפשר לצטט את הכימי, שהיה אהב על הנשיא גולסון שנת לומר "THIS POINT IN TIME" במקום להגיד "NOW".

אני לא דאיתי ממש — מחמת התאורה המזוהלת ומשום שהייתי מרובת בלגט — מת עשר הרקדנים ליר נמאית והתחלתי והחזק שלי וביעק למעט ענין מת שעשה ואם זה היה משפיע מרוע הסתחור ואת מצינית.

אנדרסון, סטיווארטה מאן אק

קולברג משהויה, מאן אק נבל את הקלאסית המוכרת שובל יצירות הנאלי, את אגם הברבורים מאת צייקובסקי, ועשה בה מהפכה של ממש לפני 15 שנה ראיתי ודוקא בונה נישון של האגם קרסניק לזמן אה אגם הברבורים למשורר ביקורתי, מבתי-מרכסיסטי, בשם אגם הברבורים בע"מ, או שם זה עוד ועוד רכ אצל חובבי הנאלי, היה רי משעשע תחילה, אבל הכוונות המוכרות הרגו את המשורר. אלא את תחילה הולכת באננות בעקבות המסורת, המסורה מושמעת בביצוע מעולה של תומאס סובייטית (נוקלט), אבל הברבורים בע"מ, כלו כשורה, שזאנו רורה בו, בכל פעם הבסיד הוא יותר הגלם, כלו כשורה, שזאנו רורה בו, בכל פעם מוקפל כולו, פלג גופו העליון כאלו תלוי על רמלי, רמות ינו אמיתית, לפעמים הוא וגם רשיות אחרות פשוט ורשיות, כאילו תן חוששות לוה, ולוקת הברבורים — וכולם קרחת, לפנט, קיקר' ולבנים — בו, יש בלהקת הברבורים האגם גם בברבורים וברם — צמה קטנה בצר, הברבורים מנענעים את אחריהם בדרך העושה בתנועות מיתרי קטנות, בייחוד משעשע היה בברבור אחר, לכן אכל שחור, כי הבחור שרק חפסיד זה היה כשי בבה קומה מלכת הברבורים והא תרשומה המעולה אה לאגונה ששימשה גם מורה אורחת של הלהקה הקיבוצית והא תחילה לרקוד בתפקיד הברבור השחור, שהוא אורס, שהמכשיר הער והבאסס מנסה בה את הנסך שנשע אגמים למבדור הלון, אורלי, חפסיד זה לפי המסורת, מבוצע על-ידי בלרית, וגם בורסה תרשומה זו, את העלילה כולה מלווים שלושה שוטים, גם הם, בכל היתר, מלכר תנסך העצוב, קרחת, ובכלילם.

את ריקודי העצים המסודרים במערה השלישית מוח הליאן, שהוא הפעם ריקנית וחמש נשים חסיות בבדורש, ארבעה לוחמי-שוטים מספר, וללא כל היתר גם שני תרדים עם סירות קאמוטות, בקסע זה הבנים מאן אק מוסיקה תרדית, ממש, באיטרשוליה יחידה בדגי המוסיקה המוכרת של צייקובסקי, ללא חיון ולא תועלת, אלא זו פנימה ועירה במחול מנה שנסך יותר משעשע.

הפית המינים כשנשים ממלאת תפקיד גברים ולהיך, אין בו כל טעם של שעשוע-שעור-לילית אולי יש בכי אפילו משה משהו-מביתית האמיתי בין המינים, אלא גם לא עשה קריקאטורה מדיצירה הקלאסית, אלא משתמש במחמת המוכרת כבבסיס, או את תרזה נקודת ציון לעבודה עצמאית משל.

זכר של מועט מלא תן, משעשע ובהר מבבור, המרשה לרקדנים משהויה להביר, במסגרת תפקידם ולא על השכנו (בנוגע, לעיתים, בבאלט הקלאסי המסודר).

הקטע חורף, כן אגוניה, ליו קינג

מינה כבר לא מתלבטת

המשך מעמוד 9

אני חושב שלצחק יש בעיה קשה, צה"ל הובית איפוק למרות שהיו מה רשם ותינים, ומכל חריג כבר יש מי שעושה תגינה מי שעושה עוול לפלסטינים, אלה לא כדתי המלסטיק, אלא המגדירות שלהם, אם תרצי אקרא לה אש"ח, המגדירות שלא מינה שמה שקורה לא ביא למתור, אלא להחריפת המצב. אמרתי השבוע, וזה צוטט בעיתון ערבי, ששנת 77 היתה שנת מצרים וישראל ואני רוצה ששנת 89 תהיה שנת פלמסין וישראל.

אמרנו שנת השלום, למרבית המלא דרכה אנשים אמורים דווקא, ולא בציניות, שמי שיביא את השלום זה הליכוד ואריק שרון.

תרא, לאריק יש את הבעיות שלו, אם הוא חושב שהוא יחזור מיוגוסלביה וייכנס למערכת הבחירות, הוא טועה, רק עכשיו הוא חצודי שהוא פתר את הבעיות הפלסטיניות בלבנון, אני חושב שהוא טעה ובכלל, נבר שרץ כל היום ואומר רק אני יבול, רק אני יבול, הוא בנראה אימפוטנט. בליכוד כל הומן זה מה ששומעים, רק אני יבול, רק אני יבול. בנראה שמי שכל הומן אומר את זה לו בעיות, התבררה האלה שכל הומן מבררים כמה הם יכולים לעשות — לא מסוגלים לשום דבר.

גם הברור העיתונאי בנושא האונות הסדר בכיבול של המערך בוא"ל של הליכוד גורם לעור להחברת, הומן במרדו שמטעי קולות משונים והוא אומר בחיך, "אל תשימו לב, אלה רק המקורפונים המורדים של הליכוד, האונות סחרי, הוא חושב רגע, שולף מבית שקיבל מתעשיית לשעבר ומראה אותו, "זאת תשובה לכל מי שאומר אני יכול אני יכול, הנה, תראי בעצמן", והוא מתחיל לקרוא את המכתב בקול: "לצאת למלחמה ויחמה בלבנון" — רק הליכוד יכול. להגיע לי לזרים את המשק הישרני — רק הליכוד יכול. להגיע לי לזרים אינפלציה — רק הליכוד יכול. לזרים את תרמית 600% אינפלציה — רק הליכוד יכול. לזרים את תרמית הסניעה בשולם — רק הליכוד יכול. לזרים את תרמית סקיימים, ועוד אומר למובוריתו אבניה שנבנסת, לחדר, את רואה, נתמתי לה את התשובה הכי טובה למה הליכוד יכול, ראיתי לה את המכתב, גם אמרתי לה שגבר שכל הומן רץ ואומר רק אני יכול סימן שיש לו בעיות והוא לא יכול.

אתה מרבי על שירות עם השכנים הערבים, אתה חושב שאתם נחמים מספיק את הדעת על דוקל הערבי, שיתבונן מאוד שהוא זה שישמיע על הוצאות הבחירות, יש מי שמבור על שבועה מנרטים, מרוע, למשל, אינכם שמים כיתוב קרבי לתשדירים שלכם? אתם מסחרים מהדומיות?

קודם כל הערבים מכינים עברית.

בולט, קודם לא כל החרדים מכינים עברית, את יודעת כמה רומנית וכמה רוסית היה צריך לשים בכיתוב כדי שכולם יבינו את צורת שחקל הערבי יכריע את הבחירות, יש 300,000 ערבים וכות בודרה ואני מעריך שכרבע מיליון מהם יצביעו. הם היום כמצב לא קי, הם מרודים עם הנושא הפלסטיני מצד אחד, ומבצר השני הם בתחלה רוצים להיות אחרתי ישראל, ביורעם שזה הטיכוי היחיד שלהם אבל אצלנו יש בורות גמורה בקשר לתחלופות שחלה אצלם בכל תחומים. אני מדבר עם האורה הערבי כצורה פשוטה, אני מסביר לו מה התברל בין המערך לליכוד, מסביר לו מי יבול להכיר להסדר מינינו לבין העולם הערבי בצורה טובה יותר, לי, לפחות, יש קבלות מה עשיתי כעניין הערבי בשנתים שחייתי, כשר, אמן על הנושא הזה. אמנם מעט קבלות, אבל יש לי בכל זאת מבר.

והיכוד מועד שובללכם המסדר את נאמיה, קודם כל, מי שלא יכול לפתור בעיות תמיד מאשים אחרים, ולעניין מאבא, אנתנו בכשנו את סיני ב66' וסינינו אותנו ב67', והם היה אז ויכוח על, ונבול, מכובן שלא את יודעת למה כי לא היה מלון מונסטט, תוך מה זו היתה תחלפת קבינס שיקבלו את תחלפת הבורר, אני חושב שזה מוכיח על קטנות של אנשים סגנים שרוצים לתפוס עוד אהר רונג, דרטים עליו, ומת קרה כשהורנו את כל סיני עם תפס והיישובים התחיינו לתור לבבול הבינלאומי ואין לנו מדידה, אנתנו נבצע את תחלפת הבורר.

סאטין ויליאם

צבעי חרדה

אם נכונה האומרה כי לאמנים יש אנטנות רגישות לקליטת הרכים השמיים מן העץ שבמצאות האנושית — יש לנו סיבה לראגנה. במסדר תערוכות, המתקיימות בימים אלה בארץ, מוכעת תורה חרדה בעלת צבעים וצורות שונות.

מעריך לגעת בנפש

להורה מורכבאוי מצאי ציורים רישומים בגלריה גזילי ב. כת"א ובמויאון רמת-גן (אני הרופס"ל מורכבאוי מצאי צבעי שחור-לבן-אפור, עם מעט שירי צבע המבויקים מבעי לכיסוי שחור או לבן. מורכבאוי בחר בחפצים ובצבעים ממביחיו הקרובה, חדרו וביתו. הוא מעצים אותם לדרגת סמליסטי המייצג את האנייהיצור הממחד הבורד. אין להשירי בין הרמות לבין מסלוליה, אולם אין ספק כי עוצמת המצעים כשלעצמם, ללא נוכחות האדם, וועקת את חרדת הברירות והיכור כותב אצור החערובה.

עוצפת הציורים והרישומים נובעת קודם-כל מעוצפת הקו והרשתות הנצורות מקווים צפופים ולחוצים. באופיים הם ממכירים לא-אחת, את היחודי העץ האקספרסיביים של אמני "הגשר". גורל הציורים ויחסי-הכוחות שבין השחור ללבן, המתפתלים וה בתוך זה מתרגמים אף הם את מצוקת הנפש, החושפת עצמה באפסעות רומפיים כשלוחות אנושיות. "כירידת זה לא משהו פיו", אומר מורכבאוי, "זה משהו נפשי, רגשי. החופש הוא כחירה והחופש הוא להיות לכה. הלכי הופך להתגברות. יש לחופש מחיר ככה, מלחין וכואב. יש לי הערפה נפשית להיות לכה. מחסור כירידה קשה להכירי לגמה. "פתאום מתברר לי שמה שאחא מביע זה הנפש, הרגש והמחשבים שלך. אחא מודע לתהליך האווילי של הבנת קפה וספיסת כלים לכה. הפיגן'ן והכיסא נעשים מלצחתיים. גם כשמנסים להתמנדר עם זה על-ידי גידול מרחים בצבעים, לפשל, גנלים מור מאור שור עשייה ממחירה, גם כי השכנה הקונה ממלך, בסרפסת, עושה את זה".

הפתרון של ציור יומיים במטוריו אינו חיפוש אחר ערכים תרבותיים-מחאתיים. אינני מתעסק עם "כיום רגיש אלא בהוצאת אנרגיה פנימית. אי לא משאיר ציור לא גמור במטוריו. או ש"יצא לי או שאני הודם אותו. לבן ישנה רעגנות כצורה. בסופו של דבר הציורים משקפים הרגשה פנימית צפופה ולא איזה תסביח אמנותי. גם בחירת הצבעים ושחור ולבן היא בחירה נפשית של צבע. יש כצורה תהליך של קאה, של הוצאת מה שקורה מבכי. "מאו ששכתי משהיה של מספר שנים בניידיוק הפסקתי להתעסק בהצגה בחיצוניות, בחופש אחר לשמתי-לכ, כמות או כוחות גבוהה. אני מעדיף לגעת בנפש ובכברים בסיפיים במו פחד, עצב, שמחה. רבים במיסיים, וכוונות והכינה קרובה כוללים כשכילי לא רק את העצין, הכיסא או החול, אלא גם את פרנסים בייקו, מאטים והאידןר שנמצא אצלי בבית, בספרים ובדאש שלי. והויה שלי איתם היא אולי ויכוח וזמנטי".

מיתוסים עתיקים ועתידיניים

ב אורידר מצאי "אתרים של רע" בגלריה הקיבון בתיא. על-ידי רישומים גורליים ממרים כשחור-לבן-אפור. אורידר מתרגם חרדות קיומיות וחרדות לשפה ויואלית המאחרת וממנות מיתוסים עתיקים עם מסרים עתידיניים. "רע", אסר אורידר, "זהה אל השפס המצרי שהיה עולה במדרה מעל הגילום ובחור מירת השמש היה משלים מעט של עשרים וארבע שעות, עובד דרך אכבעת הבתים של העולם, נכסר בליה העלמו המת נרד באוורי החושך, כדי לקום לתחיה בהגיע שוב מדרחה. אין לדעת אם המסיים העתיקים ימשיכו לעולם ועד לשור את הריחם במרחודיו הומו". "רע", לגבי, הוא האל שהשמיר את המתגנלים לו בפיו האנושי רע, לגבי, הוא גם דוע הממחיר את עצמו נוואה אכן איננו מופיע כעבורות. לא בחר לי עניין מיי המפסעת העפוקה של ארבע התחנות של רע. סבלימקום, כיום, פרוזמה והקבלה בין המיתוס על יצירת קוסמוס, קייטמו והווצרותו מחדש, לבין התאוריות המרעיות המודרניות לבי". רב אורידר מנשים ברישופיו את העבר המיתולוגי עם ההווה

עתידי באונדסר של רימויים ורימשמעיים. ססינקס, האלה נה סירת השמש, משה רבנו (עלישי מיכלאנג'לו וסגנון רישום פרספקטיבי נוסח מצרים העתיקה — מצר אחר. מצר שני מנסים סולאריים, קולטי-שמש וכיסאות הכלואים בתוך חומות שלטונות. אופק הרימויים הוא מספיוני באופי, לא מוחלט, מאוכר, יצור כלאיים. ואכן אחר מספיוני החרדה הגלומה ברישומים מומש כמטציה חריקים עקיים הנראים כמטציה בין ציורים פרה-סטוריים לבין בני-אדם עתידיים, כיווניים, רמות אנושית צמחית, תה מקופלת ללא ראש, מטציה רתת המשלבת צליבה נוצרית, מה ערבי, קי-באדם אלילי, המוגש לספק לסאה מסך נחשדוקון אלילי.

גם קוי הרישום נראים כמטציה מודה. אורידר משיג זאת על ידי סימון הקו באפסעות מקל, הטבול בסופרלן גורלי. זהו קו מוגנמם, עם טפטופים בלתי צפויים. כמו אצל סורכבאוי, גם כאן הקו הוא סימפונרי החרדות והסוצנות על הנייד. בניגוד לסורכבאוי והי חרדה כללית יותר, המתייחסת לסכנוגות אקולוגיה ומודרניזם המודע לאימת האווון, האידים ושאר רעות חולות עכשויות, המחודדת את המאניה והאידציונליוס לשללן המחקקים. כך השכים האתרים המיתולוגיים של דע לאחרים מאור קונקטיים כאן ועכשיו.

צורות שכופות את עצמן

וש יקתאליטיכר יוצרת אתרים של רע המגששים, כסכיבה תלת-ממדית ממשיית, את חרדות ההווה עם חרדות העבר. "אינקוויזיציה, שואה ורתות", אמרת שוש יקתאליטיכר, "הפ חלק ממכלול המילים הקשורות אסוציאטיבית לככיבה שיצחתי בגלריה 'קלישר' ב'כת"א". שוש יקתאלי יצרה סכיבה מיטולית-ארכיטקטונית קונספוקטיבית-מינימליסטית כאוסיה. הארכיטקטים, בצבע שחור לבן, לקוחים מסכיבה פונגציונלית מוכרות (ועמדי חשמל, מגדלי

לתערוכותיהם של יהודה מורכבאוי, דב אורידר, שוש יקתאליטיכר ורפי לביא המוצגות בימים אלה, משותפתת תחושת החרדה. לפעמים זו חרדה המופיעה בהיחבא, במינזון

הרישום אנוניסילה מתרשנה, עמדי תלייה, כסופים או כלי לומר אחר. בגורלן בלית וחס מאיים בתוך סכיבה עיגלה, סטריליה, מבטית ואמנותית. האובייקטים עצמם מוכשלים בסטרידיות להצגתם. זהו סכיבה להמנעם. "כסיקים הוה עיברים הרבה מכלל את חסר הניקיון נשמרים".

עצין מזה רשיון כדי לוחות בצורות איזוכורים למתנות" כמטציה חריקים עקיים הנראים כמטציה בין ציורים פרה-סטוריים לבין בני-אדם עתידיים, כיווניים, רמות אנושית צמחית, תה מקופלת ללא ראש, מטציה רתת המשלבת צליבה נוצרית, מה ערבי, קי-באדם אלילי, המוגש לספק לסאה מסך נחשדוקון אלילי.

המלאכה

המלאכה המגצי רטרופסקטיבה במודיאון רמת-גן, מפחיע שגור ענדותיו מ-20 השנים האחרונות. לביא, הממוקם שגור שכן "אופקים חדשים" לודם המושגי, מעגון וויטב "מקדלות העבר" של שנות ה-60 באמנות הישראלית. גלים ופעלים ודיבורועות (מורה לאמנות, מוסיקולוג, אה עסק וציור) נווג למשור אש בניסוחיו הבוטים "השואה כובע כעיתון "העיר", או בקשריו במיסוס האמנותי יצירה מעלתו זו יצרה סכיבו אורידה עוינת, רבת-גורגרים למ לנחש את האיש ואת מירת הצרק מבהתשכבותיאלת מגנזון שלולית והמים העכורים. זה לא מעניין אותי דש אש בכך מיקנטריה למי שכתפס אותה. אני מודה

המשאיר את הצופה מוטרד, ולפעמים היא מוצגת במופגן באופן שהמבקר חש מאוים, מצוי בתוך סביבה עוינת. אם האמנות היא סיסמוגרף, יש מקום לדאגה מאת חיים מאור

גם הרגיוס, הפרח המוכר, מצטוף לאוצר הרישומים הרר משמעיים. צילום עציצי גרגיוס בתוך נוף אירופי, מגונדר מאור, מתעמת עם גרגיוס הכתוב על מרכק, כסמל מרומז לכורגנות תל-אביבית-פולנית, המשך ישיר לעציץ הבורד, לטכע המתורבת, כמו כשיר של ביאליק, המתענע לאחור שם בנו.

לביא חצוי בדאשו. הוא קשור ל"דאש הישראלי", המתחיל בחוף גורדון או פרישמן וגמגר ב"דאש אינדיאני", עם הגב לים והפגים לשם. טריטוריה תליאביכית מגודרת. אך כיומנית הוא מחובר כנפשו גם לאמנות, למסיקה, לספרות ולרגות של אירופה הקלסית, התרבותית, השורשית. אין זה מקרי שהמלה "דאש" צילומי דאשים, וישומי דאשים ושרבטי דאשים מככבים בציוריו בריאליזם של שפות ויזואליות שונות. קו תופשי הפך לפרופיל ראש שמתוב מניחה כועת ריבור שצורתה...פרופיל ראש: ראש מקיא/בולע ראש. הימנר (המופיע בוויאציות שונות), נראה לעיתים כאור ר' דאש, כמו L (תאות "אל" הלועזית). שוב שפות מכאן ומשם.

מאחר כי זה מסתתרת חרדה. לא מכובן הבומבסטי, הרגשני של המלה. לא כעוצמה הוצרת תגורות נראות לעין, אלא כמינזון המשאיר אותך מוטרד, למרות הניגחות האסתטית שעלפני השטח.

הצליל העולה מן התווים שלביא מצרף מזכיר את צליליו של קוסטמן טואני מתבונן לקירבה סיגנונית-צבעונית או לאסתטיקה הכימיוגיליון, אני מתבונן לחיפוש אחר אותו צליל בלתי-מופץ ובלתי-מפחד הובקע כשקם שאחר הרעש, כוזמיה הפשתודת בחית לאחר הקיב האלים. כשקם סודרני זה המצא את עקבות הפחד-שלפני-מעשה, את עקבות התגובה. היינה ר"העתידי", המבס על העבר, הם מעט ממליו כמוליההפנים של רפי לביא, אנטנות רגישות להכיריות של התקופה.

בכך מאחר שגם כי רבין מעט מדעתי-הקל הוה וחשכתי שאמצא כתערוכה רטרופסקטיבה המפגינה את "עייפות החומר". חשכתי שנהה רענן לשנות ה-60 הבטיק להסתייד ולהכין במשך השנים. ר"העתידי", מראש, על הביסיון למחוח אחר עוריהפנים בתקופה להיראות ולתותי וטרי.

ההפחתי לטובה. אין ספק כי מאיר ארזונסון, אצור החערובה, כחז עבודות טובות וארגן אותן בקצביות המאחרת את לביא כצייר באור ממציא ומעניין. בתערוכה מתגלים דברים שאולי לא הוכחו קודם לכן, מתוך חמדת הסיכוס-מנייה-הצילוס על ריקם שהרגשו תפיר בבחיבה על היינה.

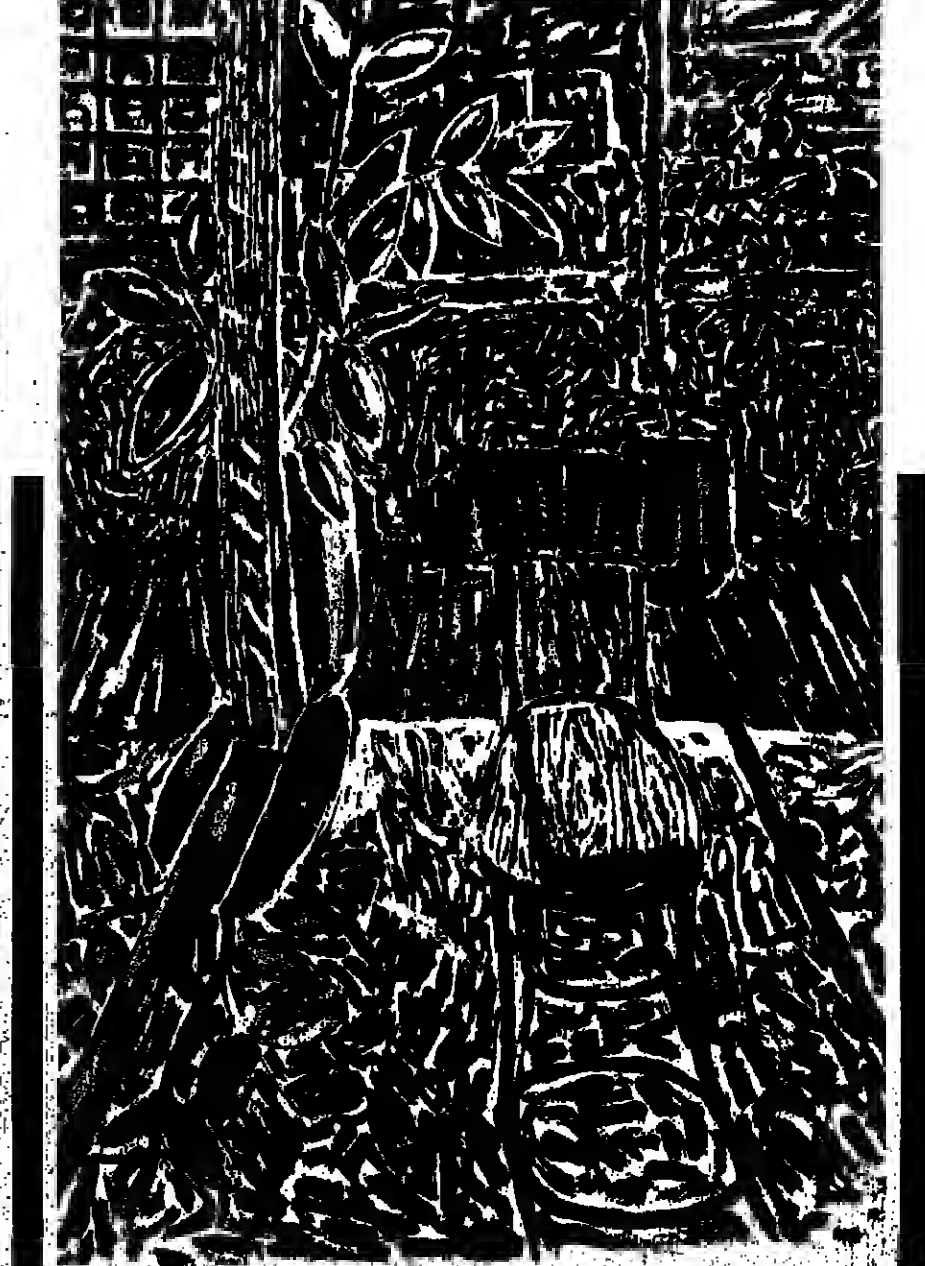
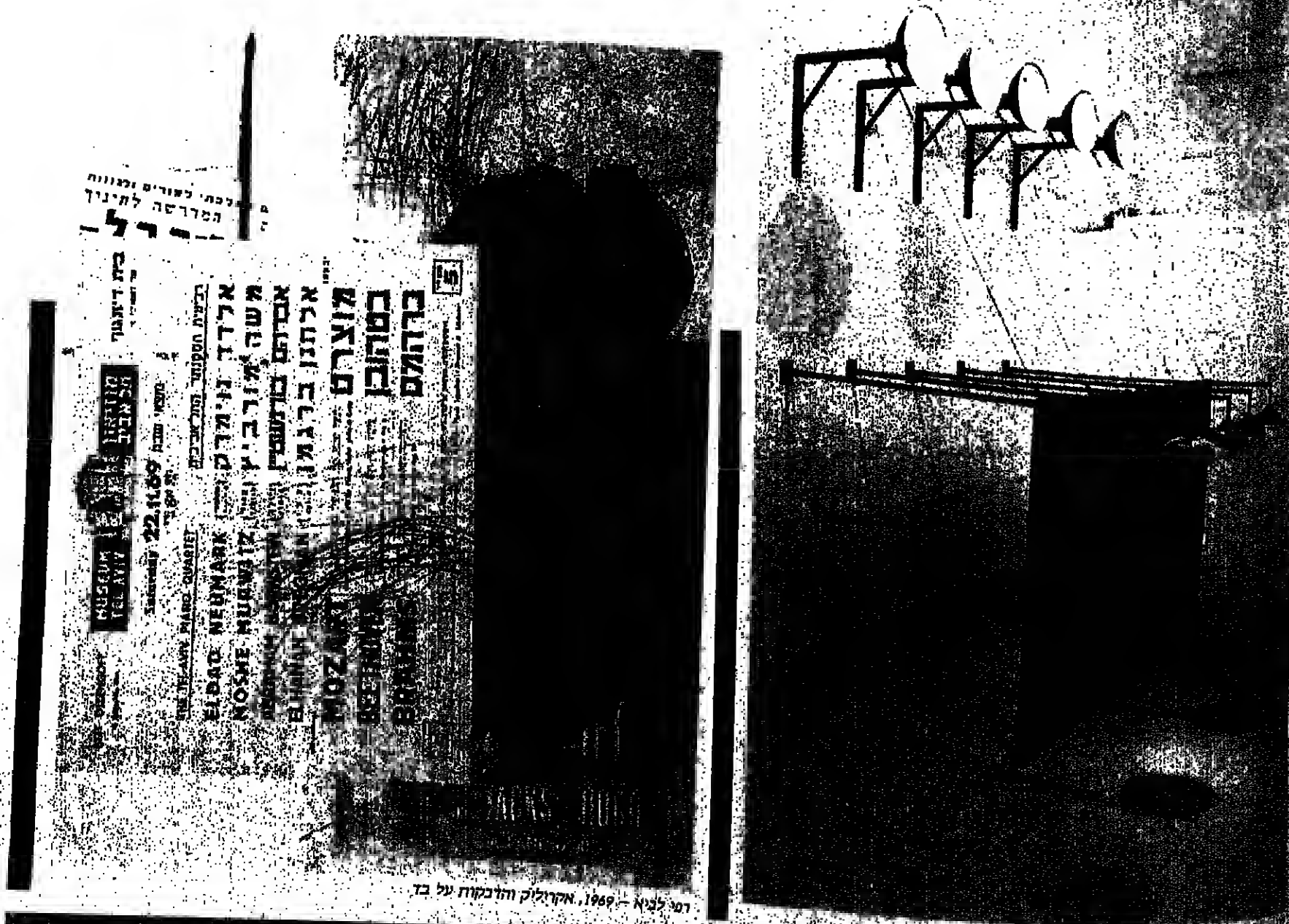
עריבת התערוכה מאפשרת חשיפה נוחה של עולם ה"רימויים" "המפורחיים" בציורי לביא. שנים רבות הבחש או התעלם לביא מאלמנטים תוראמנותיים ופשוטיים, פיתולוניים, תברתיים, פוליטיים וכו' בציורותיו. הוא העריך פוה של צייר המתעסק בשפת-האמנות הברדית שכן פיתיה שירלוס, צילום, רמות של שפה ויואלית. כחערובה זו מתגלים האלמנטים הציוריים המוכרים כגלגול המצפין כתובו שסמעיית נוספות.

החירה שאנו עוסקים בה ברישום זה, חבויה חסכ כיצירת לביא כשורה מכובת כשככות של אמוליון, רבך פלסטי, חריקת שנות או שירבוסים הממחירים אותה. מי שמוכן לתפסיק ולחרור לתון רבוי הציור ימצא אותה — תודדה התרבותית.

לביא מנציר ומנהל רישיון בין תרבותות האירופאיות, הקלסית, המסחרית, לבין תרבות ישראלית, מקוסית, חפשיית, נורשלנסית, מסונרלת ורתימשמע.

היינה האינשיטיין — בגד גנול ישראלי, "דאש יהודי" — בגדי "דאש ישראלי, סמל קלטי — בגדי מיה משגנית של עדיית תא, העבר "העתידי" תגסי" — ההווה הישראלי ושפריץ ורדיר, טיה, גולה וגרפיים.

גם הקשקשים חסכים למלון הידולגיים פרטי, המחביא כותבו רימויים קולטיביים: רקל/סוקוק/מיצון/משלשים וחוכרים למגדור או ל"בלון ריבה" נערת-קעים וברים מודחים וכו'.

המלאכה המגצי רטרופסקטיבה במודיאון רמת-גן, מפחיע שגור ענדותיו מ-20 השנים האחרונות. לביא, הממוקם שגור שכן "אופקים חדשים" לודם המושגי, מעגון וויטב "מקדלות העבר" של שנות ה-60 באמנות הישראלית. גלים ופעלים ודיבורועות (מורה לאמנות, מוסיקולוג, אה עסק וציור) נווג למשור אש בניסוחיו הבוטים "השואה כובע כעיתון "העיר", או בקשריו במיסוס האמנותי יצירה מעלתו זו יצרה סכיבו אורידה עוינת, רבת-גורגרים למ לנחש את האיש ואת מירת הצרק מבהתשכבותיאלת מגנזון שלולית והמים העכורים. זה לא מעניין אותי דש אש בכך מיקנטריה למי שכתפס אותה. אני מודה

2.10.1988

[illegible]

„קול-המוסיקה

[illegible]

זל המוסיקה

[illegible]

האגודה

[illegible]

ת: תקליטור

[illegible]

קול המוסיקה

16.05	אור לא נודע	16.05	מט 89 עק יאז רב
17.05	בצל הקטן שיר קרוב	18.05	קליבן שבען פס
18.05	במחנה רבי	20.05	גלי אבון
19.05	שקורים לעולם	21.05	מטע וזר
22.05	ש' לי חלום ערך ומנה	23.05	הליה ווא שרים

